

Hogni Djurhuus
fekk Móðurmáls-
viðurslönina
2012

UMAFTUR AFTURUM

Frí halgar, heilar og hálvar

Allir hasir halgidagarnir tæga sundur arbeiðstíðina um várið. Næstan ekki ein vika frá páskum til hvítusunnu uttan ein halgidag. Fólk, sum tíma at arbeiða, fólkom, sum dámar at arbeiða, tey missia arbeiðsrútmuna, tá dagar detta burtúr alla tíðina.

Seinasta høggtíðin um várið, ella hvussu vit kalla árstíðina, vit hava nú, er hvítusunnan.

Og hví halda vit so hvítusunnu, enn eitt langt vikuskifti?

Jú, lærlingarnir hjá Jesusi sótu og drukka vínið, sum leyp av í brúdleypinum í Kána. Tað var gott vín, helt longur enn hjúnabandið, so tað kundi væl drekkast. Og væl virkaði tað eisini.

Lagið var gott og reypið óført líka til heilagi andin, óboðin, kom í gildið við buldri og braki og firesjóvi.

So gott var perlandi vínið úr Kána, at ballið endaði við tí, at kristna kirkjan varð stovnað hesa náttina við veitslunnar borð. Vorðið sum timburmenn. Sum ein vanligur mánadagur, bara nógv verri, sum ein segði.

Millum allar kristnu halgidagarnar eru so nakrir politiskir, flaggdagurin og grundlógardagurin, sum er júst í dag. Har-

afturat eru so teir romantisku, so sum grækarismessa og 1.mai.

Men vit kunnu ugga okkum við, at fyrr vóru nógv fleiri halgidagar, sum nú eru savnaðir í ein dag, dýra biðidag. Tá skal biðjast og angrast fyri fleiri dagar, sum vóru fyrr. Rationaliseringin og effektiviseringin sníkja seg inn alla staðni, eingin sleppur. Ein samanlagdur dagur.

Løgið annars, at fólk, sum trúgva, hava brúk fyri so nógvum høvum og døgum at minna tey á trúnnu. Tey um tað. Ivaleyst gerast tey lukkuligari av tí. Vit glataðu kronisku syndarar klára okkum væl uttan, bara vit sleppa til arbeiðis.

Kirkjan er sterkari enn fakfeløgini. 1. mai er bara frídagur hjá nøkrum. Kirkjunnar dagar eru frídagar hjá øllum. Kirkjan ger ekki mun á fólki.

Grundlógardagurin er bara hálvur frídagur í Føroyum, tí okkurt um annar hvør føroyingur vil ekki kennast við donsku grundlógina.

Frídagarnir eru nógvir. 52 leygar dagar eru og 52 sunnudagar um árið. Bara har eru 104 frídagar. So eru 261 eftir. Taka vit so allar hinar frídagarnar, summarfrítíðin 42 dagar, jólaferian tiggju dagar hjá teimum flestu, pluss alt tað leysa, so eru færri enn 200 arbeiðsdagar eftir um árið. Ikki so løgið, at ting taka tíð.

Men tað er tí, fólk liva so leingi nú, tað er fyri at hava stundir til allar frídagarnar.

Nøkur duga betur enn onnur at brúka ein frídag til annað enn arbeiði heima við hús.

Ein leygardag fyrrapart, eg kom á Vestarubráartorg at seta meg, sótu har triggjar kvinnur, svenskar, á einum beinki, hvør við sínum vínglasi, tvær drukku reyðvín (tá ikki úr Kána men Netto), ein drakk rósuvín. Fløskurnar stóðu so stinnar á steinseting torgsins. Kanska ikki nakað at skriva um ella ringja heim um (dugi ikki at smsa), var tað ikki tí, at tær vóru allar, giti eg, yvir 60 ár. Tær høvdu tað stuttligt, hoyrdist, vínið gjørdi mun, og lítið var eftir í fløskunum.

Eitt æl fekk tær bara at flyta seg undir stóra træið í eystara borði á torginum.

Tá fløskurnar vóru tómar, vórðu gløsini væl og virðiliga turkað við serviettum, áðrenn tey fóru í taskurnar. Og tær fóru longri inn í Keyppmannahavn eftir fleiri góðum lötum.

Stuttligt, 60 pluss svenskar kvinnur pimpa á einum beinki á einum torgi, har øll síggja tær. Einku gardinpimpari har. Bara ein av nógvum ókeypis upplivingum, tú fært á einum torgi í einum livandi miðbýi.

Vit eiga annars at fáa okkum eina Shepherdsmessu í juni at fagna, at nú koma tey aftur og rýma ikki fyrr enn í heyst.

Annars er friður at arbeiða líka til ólavssøku.

10
skjótir

Leivur Hansen

Yrki: Hoyvík

Bústaður: Einmansvirki sum frýrkisjournalistur

Hvat ætlaði tú at blíva, tá tú bleivst vaksin?

– Journalistur. Tann 1. oktober havi eg verið í hesi vinnuni í samfull 45 ár, og eg angri ikki ein einasta dag.

Hvat burdi hitt kynið vitað um títt kyn?

– At vit eru veikara kynið, tá samanum kemur.

Hvat burdu børn vitað um tað at verða vaksin?

– At ongin kemur sovandi til nakað.

Hvat var seinasti dreymurin, tú gjørdi til veruleika?

– At fara undir mína egnu fyrirøku.

Enda setningin: Um eg tordi, so hevði eg...

... farið á pall á Summar Festivalinum og sungið Tjing, tjing, tjing, uba-ba-luba-luba.

Tað seinasta, tú hevur lært, er at:

... hugsa meiri um heilsuna og minni um búkin.

Hvat hevði gjørt heimin til eitt betri stað?

– At vit vóru minni sjálvsøkin, og í staðin sýndu hvør øðrum størri virðing og umsorgan, samstundis sum vit sluppu av við allar hesar víðgongdu, religjóru bólkarnar nær og fjar.

Nær vart tú seinast veruliga ovfarin?

– Eg eri ovfarin hvønn dag um, at stórir partur av føroysku tjóðini ikki ynskir at eiga hetta einastandandi vakra og ríka landið.

Tann støduga ringa samvitskan snýr seg um, at eg:

... ikki havi so grønar fingrar sum konan.

Enda setningin: Føroyingar burdu...

... ferðast meira í egnum landi, og við stoltleika fegnast um henda framúrskarandi gimsteinin her mitt úti í Norðurhøvum.

MYND: HEINESEN MYNDIR